

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Conseil d'État — Ważność dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, s. 32) w świetle wspólnotowej zasady równego traktowania — Odmienne traktowanie instalacji sektora metalurgicznego, do którego odnosi się system handlu przydziałami gazów cieplarnianych przewidziany dyrektywą oraz sektorów produkcji aluminium i tworzyw sztucznych emitujących identyczne gazy cieplarniane, a nie podlegające systemowi — Obiektywne uzasadnienie odmiennego traktowania

Sentencja

Analiza dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE, w brzmieniu zmienionym dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/101/WE z dnia 27 października 2004 r., pod kątem zasady równego traktowania, nie wykazała istnienia okoliczności, które wpływałyby na jej ważność w zakresie w jakim wdraża ona system handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w przemyśle metalurgicznym metali żelaznych, nie włączając do zakresu jej zastosowania sektorów produkcji chemicznej i metalurgii metali nieżelaznych.

(¹) Dz.U. C 117 z 26.5.2007.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 grudnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-161/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 43 WE — Uregulowania krajowe określające warunki rejestracji spółek na wniosek obywateli nowych państw członkowskich — Procedura w zakresie zaświadczenia o niezależności)

(2009/C 44/14)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: E. Traversa i G. Braun, pełnomocnicy)

Interwenient popierający żądania strony skarżącej: Republika Litewska (przedstawiciel: D. Kriauciūnas, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Austrii (przedstawiciele: C. Pesendorfer i M. Winkler, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 43 WE — Uregulowanie krajowe określające przesłanki rejestracji spółek, których właścicielami są obywatele państw trzecich, mające również zastosowanie do obywateli czeskich, estońskich, łotewskich, litewskich, węgierskich, polskich, słoweńskich i słowackich — Obowiązek nałożony na wszystkich wspólników spółek osobowych i wspólników mniejszościowych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością wykonujących świadczenia charakterystyczne dla stosunku pracy, w zakresie przestrzegania specjalnej procedury zmierzającej do ustalenia niezależności wnioskodawcy, w toku której musi on wykazać swój wpływ na proces decyzyjny przedsiębiorstwa, które pragnie zarejestrować w państwie członkowskim.

Sentencja

1) Wymagając dla celów rejestracji spółek w rejestrze handlowym na wniosek obywateli państw członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r., z wyjątkiem Republiki Cypryjskiej i Republiki Malty, będących wspólnikami spółek osobowych lub wspólnikami mniejszościowymi spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, ustalenia przez Arbeitsmarktservice, że działają oni na zasadzie samozatrudnienia lub przedstawienia zwolnienia z wymogu uzyskania pozwolenia na pracę, Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 43 WE.

2) Republika Austrii zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C z 23.6.2007.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 22 grudnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-189/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 — Artykuł 2 ust. 1 i art. 31 ust. 1 i 2 — Rozporządzenia (WE) nr 2406/96 i 850/98 — System kontroli w sektorze rybołówstwa — Wspólne normy handlowe dla niektórych produktów rybołówstwa — Niewystarczające kontrole i inspekcje — Brak podjęcia stosownych działań w celu sankcjonowania naruszeń — Wykonanie sankcji — Ogólne uchybienie przepisom rozporządzenia — Przedstawienie przed Trybunałem dodatkowych dowodów na ogólny i ciągły charakter uchybienia — Dopuszczalność)

(2009/C 44/15)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: P. Oliver i F. Jimeno Fernández, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (Przedstawiciel: M. Muñoz Pérez, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 2 ust. 1 i art. 31 ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady (WE) 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiającego system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 261, s. 1) — Naruszenie rozporządzenia Rady (WE) nr 2406/96 z dnia 26 listopada 1996 r. ustanawiającego wspólne normy handlowe w odniesieniu do niektórych produktów rybołówstwa (Dz.U. L 334, s. 1) i rozporządzenia Rady (WE) nr 850/98 z dnia 30 marca 1998 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich (Dz.U. L 125, s. 1) — Niewystarczające kontrole — Brak podjęcia stosownych działań w celu sankcjonowania naruszeń

Sentencja

1) Królestwo Hiszpanii,

- nie przeprowadzając — w ramach swojego terytorium i na obszarze wód morskich podlegających jego suwerenności — wystarczającej kontroli i inspekcji działalności w zakresie rybołówstwa, w tym działań polegających na wyładunku i sprzedaży gatunków, do których odnoszą się przepisy regulujące minimalne rozmiary wymagane na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 850/98 z dnia 30 marca 1998 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich i rozporządzenia Rady (WE) nr 2406/96 z dnia 26 listopada 1996 r. ustanawiającego wspólne normy handlowe w odniesieniu do niektórych produktów rybołówstwa, jak również nie przeznaczając wystarczających zasobów ludzkich do kontroli i inspekcji działalności w zakresie rybołówstwa oraz
- nie wykazując należytej staranności w podejmowaniu właściwych działań wobec osób odpowiedzialnych za naruszenia uregulowań wspólnotowych w dziedzinie rybołówstwa, w szczególności nie wszczynając postępowań administracyjnych albo karnych oraz nie nakładając na osoby odpowiedzialne odstraszających sankcji,

uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy art. 2 ust. 1 i art. 31 ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiającego system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 2846/98 z dnia 17 grudnia 1998 r.

2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

3) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 129 z 9.6.2007.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 22 grudnia 2008 r. — Donal Gordon przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-198/07 P) (¹)

(Odwołanie — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Skarga o stwierdzenie nieważności — Interes prawny — Urzędnik całkowicie i trwale niezdolny do pełnienia służby)

(2009/C 44/16)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Donal Gordon (przedstawiciele: J. Sambon, P.-P. Van Gehuchten i Ph. Reyniers, avocats)

Dруга strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall i H. Krämer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku wydanego przez Sąd Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (trzecia izba) w dniu 7 lutego 2007 r. w sprawie T-175/04 Gordon przeciwko Komisji — Skarga o stwierdzenie nieważności sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej za lata 2001-2002 — Interes prawny — Urzędnik przeniesiony w stan spoczynku z powodu całkowitej i trwałej niezdolności do pełnienia służby w trakcie postępowania

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wydany w dniu 7 lutego 2007 r. w sprawie T-175/04 Gordon przeciwko Komisji zostaje uchylony w zakresie, w jakim Sąd stwierdził brak potrzeby orzekania w przedmiocie skargi o stwierdzenie nieważności wniesionej przez D. Gordona.
- 2) Odwołanie zostaje odrzucone jako niedopuszczalne w zakresie, w jakim kwestionuje ono odrzucenie jako niedopuszczalne żądania odszkodowania i zadośćuczynienia w zaskarżonym wyroku Sądu.
- 3) Stwierdzona zostaje nieważność decyzji Komisji Wspólnot Europejskich z dnia 11 grudnia 2003 r. oddalającej zażalenie D. Gordona na decyzję z dnia 28 kwietnia 2003 r. zatwierdzającą sprawozdanie z przebiegu jego kariery zawodowej w okresie od dnia 1 lipca 2001 do dnia 31 grudnia 2002 r.
- 4) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez D. Gordona w postępowaniu przed Trybunałem Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich oraz Sądem Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich.

(¹) Dz.U. C 129 z 9.6.2007.